

# 804 K nebesům dnes zalet' písni

transpozice -3

1. K nebe-sům dnes za-leť pís - ní tam, kde síd - lí Matka tvá, vy-po -

věz jí, co tě tís - ní, po-tě - ší tě Ma-ri - a. Ješ-tě ni - kdy ne-slý -

chá - no, že kdo od ní o-puštěn; pros, i to - bě bu-de dá - no, budeš

jis - tě po-tě-šen. Ma-ri - a, ó Ma-tič-ko, Krista Pá - na ro-dič -

ko, u-sta-vič - ná po-moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

2. Jediný Syn tvůj než skončil  
na Golgotě bolestné,  
k tobě, Matko, z kříže volal:  
Hle syn tvůj, hle, dítky tvé!  
Naplň přání Syna svého,  
které vložil v ruku tvou,  
chraň své dítky všeho zlého,  
buď nám Matkou pomocnou.  
Maria, ó Matičko,  
Krista Pána rodičko,  
ustavičná pomoc tvá  
útěchu nám podává.

4. Když nás bída, nouze svírá,  
k nebesům veď pohled náš,  
ať nás silí pevná víra,  
že nám vždycky pomáháš.  
Vzdaľ od nás žal a tíseň,  
duši naplň nadšením,  
ať ti pějem vděčnou píseň,  
ať se sejdem s Kristem tvým.  
Maria, ó Matičko,  
Krista Pána rodičko,  
ustavičná pomoc tvá  
útěchu nám podává.

6. Poslední den až se schýlí,  
soudcem bude nám Syn tvůj,  
Maria v té vážné chvíli  
duši naši opatruj.  
Neopouštěj dítky svoje  
v tomto kroku rozhodném,  
až se skončí všechny boje,  
ať u tebe spočinem.  
Maria, ó Matičko,  
Krista Pána rodičko,  
ustavičná pomoc tvá  
útěchu nám podává.

3. Nedej bychom zvyku zlého  
okovům se poddali,  
nedej, bychom Syna tvého  
znovu ukřižovali.  
Když nás k hříchu zlý duch svádí,  
chraň nás Matko, žádáme,  
ať se zapřít chceme rádi,  
k tobě, Panno, voláme.  
Maria, ó Matičko,  
Krista Pána rodičko,  
ustavičná pomoc tvá  
útěchu nám podává.

5. Dej, ať v domech našich vzkvétá  
pravá láska, pravá ctnost,  
ať mír domku z Nazareta  
je v nich stálý, milý host.  
Z vůle Boží vrať nás všechny  
křesťanskému životu,  
otcům, matkám moudrost vdechň,  
dětem uchraň čistotu.  
Maria, ó Matičko,  
Krista Pána rodičko,  
ustavičná pomoc tvá  
útěchu nám podává.

7. Proto v každém utrpení  
k tobě, Matko, chvátáme;  
ve své nouzi každodenní  
za ochranu žádáme.  
Jsi-li s námi, zvítězíme  
nad nepřátel přemocí,  
když tě Matkou zvátí smíme  
ustavičné pomoci.  
Maria, ó Matičko,  
Krista Pána rodičko,  
ustavičná pomoc tvá  
útěchu nám podává.

2. Je-di - ný Syn tvůj než sko - nal na Gol - go - tě bo-lest-né, k tobě,

Mat - ko, z kříže vo - lal: Hle syn tvůj, hle, dít-ky tvé! Naplň přá - ní Sy-na

své - ho, kte-ré vlo - žil v ruku tvou, chraň své dít - ky vše-ho zlé - ho, buď nám

Mat-kou pomocnou. Ma-ri - a, ó Ma-tič - ko, Krista Pá - na ro-dič-

ko, u-sta-vič - ná po-moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

3. Ne-dej by - chom zvy - ku zlé - ho o - ko - vům se pod - da - li, ne-dej,

by - chom Sy - na tvé - ho zno - vu u - kři - žo - va - li. Když nás k hří - chu zlý duch

svá - dí, chraň nás Mat - ko, žá - dá - me, ať se za - přít chceme rá - di, k tobě,

Pan - no, vo - lá - me. Ma - ri - a, ó Ma - tič - ko, Krista Pá - na ro - dič -

ko, u - sta - vič - ná po - moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

4. Když nás bí - da, nou - ze sví - rá, k nebe - sům veď pohled náš, ať nás

sí - lí pevná ví - ra, že nám vřdy - ky po - má - háš. Vzdaluj od nás žal a

tí - seň, du - ši na - plň nadše - ním, ať ti pě - jem vděčnou pí - seň, ať se

sej - dem s Kristem tvým. Ma - ri - a, ó Ma - tič - ko, Krista Pá - na ro - dič -

ko, u - sta - vič - ná po - moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

5. Dej, ať v do-mech našich vzkvé - tá pra-vá lás - ka, pra-vá ctnost, ať mír

dom - ku z Naza - re - ta je v nich stá - lý, mi-lý host. Z vůle Bo - ží vrať nás

všech - ny křesťan - ské - mu ži - vo - tu, otcům, mat - kám moudrost vdech - ni, dětem

u - chraň čis - to - tu. Ma - ri - a, ó Ma - tič - ko, Krista Pá - na ro - dič -

ko, u - sta - vič - ná po - moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

6. Posled-ní den až se schý - lí, soudcem bu - de nám Syn tvůj, Ma-ri -

a v té vážné chví - li du-ši na - ši o - pa-truj. Ne-o - pou-štěj dí-t-ky

svo - je v tomto kro - ku rozhodném, až se skon - čí všechny bo - je, ať u

te - be spo-čí-nem. Ma-ri - a, ó Ma-tič-ko, Krista Pá - na ro-dič-

ko, u-sta-vič - ná po-moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

7. Pro-to v kaž-dém u - tr - pe - ní k tobě, Mat - ko, chvá-tá - me; ve své

nou - zi kaž-do-den - ní za o - chra - nu žá-dá-me. Jsi-li s ná-mi, zví-tě -

zí - me nad ne-přá - tel přemo - cí, když tě Mat-kou zvá-ti smí - me u - sta -

vič - né po-mo - ci. Ma-ri - a, ó Ma-tič - ko, Krista Pá - na ro-dič -

ko, u - sta - vič - ná po - moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.